

ROZKRACZYĆ (3) *vb pf*

o oraz a jasne.

inf rozkraczyć (1). ◇ imp 2 sg rozkracz (1). ◇ part praet act rozkraczywszy (1).

Sł stp notuje, Cn s.v. rozszepierzam, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w.

Rozstawić, rozłożyć nogi; dispendere Cn (3) : Varico et varicor, roskraczicz BartBydg 238.

Przen: O nóżkach cyrkla [co] (2) : Potym weźmi Cérkiel/ rozkráczże ij iáko rozumiéłz/ poštawże kóniec ieden á [...] drugą łztukę kołá vczyn. GrzepGeom C4v, K3v.

Formacje współrdzenne cf KROCZYĆ.

Cf ROZKRACZENIE, ROZKRACZONY

SBu